

ת"פ 20776/07/15 - מדינת ישראל נגד עבד אלפתאח ג'בארין

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 20776-07-15 מדינת ישראל נ' ג'בארין(עציר)

בפני כבוד השופט דניאל פיש

מאשימה
מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז חיפה -
פלילי

נגד
נאשמים
עבד אלפתאח ג'בארין ע"י ב"כ עו"ד מאהר תלחמי

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם- עבד אלפתאח בן מוחמד ג'בארין, הורשע על פי הודאתו ביום 8.11.15 בעבירות של סחיטה באיומים, תקיפה סתם, איומים והיזק בזדון. בהתאם לכתב האישום, הנאשם הוא בנם של ג'אח ג'בארין (להלן: "המתלוננת") ומוחמד מופיד ג'בארין (להלן: "המתלונן") ומתגורר עימם בביתם. נטען כי במועדים שאינם ידועים למאשימה, בין היתר בשנת 2015, נהג הנאשם מידי שבוע לדרוש כסף מהמתלוננת לשם רכישת סמים, וכשלא נעתרה לבקשותיו, נהג לדחוף אותה באמצעות ידיו ולאיים עליה שיפגע בה ויהרוג את עצמו. בהתאם לאישום הראשון, ביום 1.7.15 ניגש למתלוננת ששהה במטבח והורה לה למסור לו סכום כסף בסך 100 ₪ לשם רכישת סמים, תוך שהוא מניף לעברה סכין מטבח ומאיים לדקור אותה ותוך שהוא מטיל אימה עליה בכדי להניעה למסור לו את הכסף. המתלוננת החלה לצעוק, עד שהנאשם ברח מהבית. נטען שבמעשיו, הנאשם סחט את המתלוננת באיומים- עבירה לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין.

2. בהתאם לאישום השני, כשבוע ימים לפני 1.7.15 בשעות הצהריים, כשהמתלוננת שהתה בבית, הורה לה הנאשם למסור לו סכום כסף בסך 300 ₪ לשם רכישת סמים, תוך שהוא תוקף אותה באמצעות ידיו באזור החזה שלה. בשל האיומים והטלת האימה, ובשל מצוקתה נענתה לבקשתו של הנאשם ומסרה לו כסף כפי שהורה לה. במעשיו, סחט הנאשם את המתלוננת באיומים- עבירה לפי סעיף 428 לחוק העונשין וכן תקף אותה סתם- עבירה לפי סעיף 379 לחוק.

3. בהתאם לאישום השלישי, כחודשיים לפני 1.7.15 כשהמתלוננת שהתה בבית, הורה לה הנאשם למסור לו סכום כסף בסך 200 ₪ לשם רכישת סמים, תוך שהוא דוחף אותה ושובר צלחות וכוסות. כשהמתלוננת אמרה לנאשם שאין לה כסף, דחף אותה באמצעות ידיו באזור כתפיה וכתוצאה מכך, היא נפלה על הרצפה. במעשיו, סחט את המתלוננת באיומים- עבירה על סעיף 428 לחוק העונשין ותקף אותה סתם- עבירה לפי סעיף 379 לחוק.

4. בהתאם לאישום הרביעי, מנסור חרזאללה הוא רופא משפחה העובד בקופת חולים כללית באום אל פחם. ביום 28.6.15 בשעה 10:17 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם למרפאה, נכנס לחדר בו שהה וביקש מרשם לקבלת תרופות ריטלין וקלונקס במינון גבוה שאינו תואם את המינון שהוא צריך לקבל. הרופא לא נענה לבקשתו ומסר לידיו מרשם הכולל את התרופות שמותר לו לקבל. הנאשם קרע את המרשם, החל לצעוק, איים על הרופא שישבור לו את הראש, התקדם לעברו, עמד בפתח הדלת ואיים עליו שיירה בו באמצעות אקדח. במעשיו, איים הנאשם על הרופא- עבירה על פי סעיף 192 לחוק העונשין.

5. בהתאם לאישום החמישי, ביום 27.6.15 בשעה 19:00 או בסמוך לכך, בעת שמשפחת הנאשם התכוננו לארוחת שבירת הצום של חודש רמדאן, הורה הנאשם למתלוננת למסור לו סכום כסף לרכישת סמים. כשסירבה, החל להשתולל, לקלל ולאיים שישרוף את הבית וכן איים על המתלונן שיהרוג אותו. בהמשך, יצא הנאשם מהבית והמתלונן רדף אחריו עד היציאה מהבית. הנאשם, שהגיע לחדר המדרגות של הבית, שבר ארון פלסטיק וחלון. במעשיו איים הנאשם על המתלונן- עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין וכן פגע במזיד ושלא כדין בנכס- עבירה של היזק בזדון על פי סעיף 452 לחוק.

טיעוני המאשימה לעונש

6. המאשימה בטיעוניה לעונש טענה כי הנאשם כבן 32.5, יליד 1983, עצור מיום 2.7.15. לחובתו, עבר פלילי הכולל 6 הרשעות, בין השנים 2005-2013, שבגין כל אחת מהן נדון לעונש מאסר. העבירות בהן הורשע הנאשם הינן סחיטה באיומים, תקיפה סתם (מספר עבירות), תקיפה הגורמת חבלה של ממש (מספר עבירות), איומים (מספר עבירות), החזקת סכין למטרה לא כשרה, היזק לרכוש במזיד, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, חבלה במזיד לרכב, זיוף מסמך בנסיבות מחמירות, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. נטען שלחובת הנאשם מאסר על תנאי שהינו חב הפעלה למשך 10 חודשים בתיק פלילי 33143-09-12 בגין סחיטה באיומים כלפי אמו וכי יש להורות על ריצוי העונש במצטבר לכל עונש שיושת על הנאשם. באשר למתחמי העונש ההולמים נטען כי העבירות בוצעו בתאריכים שונים, לעיתים כלפי נפגעי עבירה שונים. נטען שיש לקבוע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40 ג (א) לחוק לכל אירוע בנפרד ולעונש כולל במסגרת המתחם ביחס לאישומים שעניינם העבירות שבוצעו כנגד בני המשפחה, דהיינו, אישומים 1,2,3 ו-5 ולקביעת עונש הולם נפרד ביחס לאישום 4- כנגד רופא המשפחה. נטען כי המתחם ההולם עומד על 4-7 שנות מאסר ביחס לעבירות שבוצעו כנגד בני משפחת הנאשם שלטענת המאשימה, יש לאמץ את הרף הגבוה של מתחם הענישה- 7 שנות מאסר בנסיבות העניין. בנוסף, יש לקבוע מתחם ענישה של 6-12 חודשי מאסר ביחס לעבירת האיומים שבוצעה כלפי רופא המשפחה, כאשר יש לאמץ את הרף העליון- 12 חודשי מאסר בנסיבות העניין. בנוסף, נטען להשתת עונש מאסר על תנאי וכן על השתת עונש המע"ת בן 10 חודשים מהתיק הפלילי (33143-09-12).

7. באשר לשיקולי הענישה נטען כי כאמור על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה וכי בהתאם לסעיף 40 ג (א) לחוק יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה, כאשר בקביעת המתחם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. באשר למדיניות הענישה הנוהגת נטען כי

מדובר בשיקול אחד מיני רבים.

8. המאשימה הפנתה לפסיקה ביחס לעבירת הסחיטה באיומים, ת"פ 22331-12-13 **מד"י נ' רוני עזאם** (26.10.14), שם הוטל על נאשם עונש מאסר כולל של 36 חודשים, מהם 12 חודשי מע"ת שהופעלו במצטבר וכן עונש מע"ת בן 18 חודשים, בגין עבירות של סחיטה באיומים- ריבוי עבירות, איומים- ריבוי עבירות והיזק בזדון.

עוד הפנה ב"כ המאשימה לת"פ 33143-09-12 **מד"י נ' עבד אל פתאח ג'בארין** (הנאשם דנן) (14.4.13) שם הוא הורשע בעבירות של סחיטה באיומים, זיוף מסמך, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה ונדון ל-25 חודשים, מהם 5 חודשי מע"ת שהופעלו במצטבר וכן עונש מע"ת בן 10 חודשים שהינו חב הפעלה בתיק דנן.

בת"פ 49308-05-12 **מד"י נ' דאוד** (11.10.12) הורשע נאשם בעבירות של סחיטה באיומים- ריבוי מקרים, תקיפה סתם והיזק בזדון ונדון לעונש מאסר כולל בן 48 חודשי מאסר, שכלל הפעלת 12 חודשי מע"ת במצטבר נוסף להשתת עונשי מע"ת.

בע"פ 4458/12 **יעקב אלמו נ' מד"י** (24.1.13) נדחה ערעור על עונש מאסר בן 36 חודשי מאסר נוסף להפעלת 2 עונשי מע"ת שהיו תלויים ועומדים בחופף ובמצטבר בגין עבירות של סחיטה באיומים, תקיפה הגורמת חבלה ממשית והיזק בזדון.

בע"פ 3654/08 **מד"י נ' אלכסנדר גופמן** (4.11.08) הורשע נאשם בעבירות של סחיטה באיומים, סחיטה בכוח, איומים והפרת הוראה חוקית ונדון ל-54 חודשי מאסר (3 שנים והפעלת תנאי של 18 חודשים), כאשר העבירות בוצעו כלפי אימו וסבתו על רקע התמכרותו לסמים.

באשר לעבירת האיומים, הפנתה המאשימה לרע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.08), שם הורשע נאשם, ללא עבר פלילי, בעבירה אחת של איומים ונדון ל-12 חודשי מאסר בפועל ו-12 חודשי מע"ת ל-3 שנים.

9. ביחס לחומרת העבירות ונסיבות ביצוע העבירות נטען כי המעשים בהם הורשע הנאשם חמורים וכי אין המדובר במעידה חד פעמית אלא בעבירות שבוצעו באופן שיטתי כלפי בני משפחה במשך תקופה ממושכת וכן עבירה שכוונה כלפי רופא המשפחה על כל המשמעות החמורה הנלווית. המאשימה הפנתה לסעיף 40 ט (א)(11) לחוק וטענה לניצול לרעה של כוחו של הנאשם ויחסיו עם נפגעי העבירה. עוד נטען כי הנאשם עשה זאת תוך זמן קצר ביותר ממועד שחרורו ממאסרו השישי וכן חרף היותו של עונש מאסר על תנאי בן 10 חודשים התלוי ועומד כנגדו, דבר המצביע על העדר מורא מהחוק, בנוסף להעדר כבוד, זלזול ופגיעה בהוריו. המאשימה הפנתה לאמור בסעיף 40 יג לחוק המתייחס למצב של ריבוי עבירות וביקשה לתת לכך ביטוי של חומרה יתרה, נוכח קיומן של מספר עבירות, תדירותן והזיקה ביניהן. עוד נטען לנזק לקורבן ביצוע העבירה, לרבות הנזק הנפשי ולעובדה שדובר בקורבנות נגשים. נטען שלזכות הנאשם יש לתת מקום לנטילת האחריות והודאתו. נטען כי מנגד, בנסיבותיו של תיק זה, כשהנאשם שב לסורו בחלוף חודשים אחדים ממועד שחרורו ניתן ללמוד כי הוא לא הפיק לקחים. נטען

שבהעדר תסקיר, לא ניתן להעריך את יכולתו לעבור הליך שיקומי או טיפולי כאשר לגישת המאשימה אם ימצא מתאים עליו לעבור הליך ממושך בין כותלי בית הסוהר. המאשימה הפנתה לסעיף 40 ו לחוק העוסק בהרתעת הנאשם ולסעיף 40 ה לחוק המאפשר חריגה לחומרה מהמתחם ההולם אם יש חשש שהנאשם יחזור ויבצע עבירות ואם החמרה בעונש והרחקתו מהציבור נדרשת כדי להגן על שלום הציבור. נטען כי קיים חשש לשלומם של בני משפחתו לאור ניסיון העבר. נטען כי עונש המאסר על תנאי שהוגש לבית המשפט מעיד כי הנאשם שב על דרכיו ועל אף שכבר ריצה עונש מאסר בגין עבירות אלו אין בכך להרתיע אותו. נטען כי בהתאם לסעיף 40 יא (11) לחוק יש לתת את הדעת לעברו הפלילי המכביד של הנאשם.

10. בדיון שהתקיים בנוכחות הצדדים ביום 7.12.15 הוגש על ידי ב"כ המאשימה המרשם הפלילי של הנאשם, ממנו גם ניתן ללמוד על עונש המאסר על תנאי בן 10 חודשים שהינו חב הפעלה (ת"פ 33143-09-12) נוכח הרשעת הנאשם בעבירות של סחיטה באיומים. בנוסף, הוגש פלט רשימת המאסרים והכליאות בעניינו של הנאשם. עוד הפנה ב"כ המאשימה לע"פ 4748/14 ו-486/14 **עוזי זילחה נ' מדינת ישראל** (30.11.15) שם נקבע שגם כאשר יש להגדיר שרשרת מעשים כאירוע אחד, אין בכך כדי להפחית מהמשקל המיוחס למעשים השונים ולהצטברותם.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש

11. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם החליט להודות בכתב האישום כפי שהוא והתנגד לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו. התבקש להנות מהנסיבות המקלות שתוארו בגזר דינו האחרון בת"פ 33143-09-12. נטען כי הנאשם מתחרט על המעשים שביצע והמטרה בחקירת הוריו היתה להראות את מה שנאמר בגזר הדין האחרון לפיו הנאשם גדל בתנאי עזובה רגשית ופסיט נחשף לדפוסי התנהגות קשים מצד אביו. עוד נאמר כי הנאשם מכור לסמים מזה זמן וכתוצאה מכך סובל מהפרעה נפשית. נטען כי הנאשם צורך סמים מגיל 14 ונחשף לכך כשאביו השתמש בסמים קשים. נטען שכל עברו נובע מהתמכרותו לסמים. נטען כי אומנם בתיקו הקודמים הנאשם הבטיח להיגמל מסמים והיו לו הזדמנויות אך כיום הוא מבין את חומרת מעשיו ומהרגע הראשון שנעצר ביקש להתחיל בהליך גמילה ומזה 50 יום כבר אינו משתמש באדולן. נטען שכיום יש לו מוטיבציה להיגמל והתבקש שתקופת המאסר שתוטל עליו תכסה תקופת גמילה בכלא חרמון שלדבריו העובדת הסוציאלית תמליץ שימשיך בגמילה שם. נטען שהחמרה בעונשו לא תביא לכך שהוא לא יבצע עבירות בעתיד ואף לא תרתיעו. ב"כ הנאשם הפנה בעניין זה לדו"ח של הועדה לבחינת מדיניות הענישה לטיפול בעבריינים. נטען שנסיונות חייו של הנאשם קשות וכי ניתן להוציא צווי הרחקה כנגדו. עוד נטען כי לא מדובר בעבירות מהרף הגבוה של סחיטה באיומים. נטען שהכסף אותו ביקש הנאשם הוא הכסף המגיע לו מהמל"ל. באשר לגמילת הנאשם מסמים נטען כי בית המשפט צריך לעודד את הגמילה. התבקש להתחשב בכך שהנאשם מכור וביצע את העבירות מבלי לשלוט בהתנהגותו. עוד התבקש להתחשב בכך שיכולתו של הנאשם להמנע מביצוע העבירה בנסיבותיו האישיות היתה מוגבלת. התבקש לקבוע שכל עבירות האיומים שבוצעו הן עבירה אחת וכן נטען כי גם האירוע עם הרופא מהווה אירוע אחד בשל סמיכות הזמנים. נטען כי המתחם שנטען על ידי המאשימה חמור וכי יש להתחשב בחרטה הכנה של הנאשם, בחסכון הזמן השיפוטי ואי העדת העדים, בנסיבות חייו

הקשות ולא למצות עימו את הדין.

12. ב"כ המאשימה הפנה את בית המשפט לגזר הדין בו הופעל המאסר על תנאי לסעיף 10 שם נסקר הניסיון בגיוס הנאשם בעבר לגמילה. נטען שבעבר הנאשם ביצע עבירות כלפי בני משפחתו ואף לאחר ששהה באשפוזית, שוחרר ושב להשתמש בסמים. נטען שאין לתת משקל לטענות בנוגע לאביו של הנאשם ולהיותו ב"קריז" בזמן ביצוע העבירות שכן אין להן זכר בחומר הראיות או בכתב האישום.

13. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וטען שהוא משתתף בתוכנית גמילה בכלא. הוא הוסיף שהוא מקווה להישלח לכלא חרמון.

דין והכרעה

14. מרבית העבירות המיוחסות לנאשם נעברו כלפי בני משפחתו, בתוך ביתם. למרבה הצער, אין המדובר בפעם הראשונה בה הנאשם מהלך אימים על בני משפחתו ובעיקר על אמו. אציין כי למרות העבירות הרבות שביצע הנאשם כלפי בני משפחתו, אביו של הנאשם העיד בפניי והציג עמדה לפיה בני המשפחה מוחלים לו ומבקשים לטפל בהתמכרותו ולא להענישו.

14. הערכים שנפגעו במקרה דנן הם שמירה על בטחון היחיד, כבוד האדם, שלמות הגוף ושלווה הציבור ובטחונם.

15. לחובת הנאשם יש להביא את חומרת העבירות בהן הורשע, ריבוי העבירות וכן את עברו הפלילי, לרבות העובדה כי עונש המאסר המותנה לא הרתיע אותו מלשוב ולבצע עבירות, זמן קצר בלבד לאחר מועד שחרורו. בנוסף, יש לקחת בחשבון את העובדה כי העבירות בוצעו כלפי בני משפחתו של הנאשם ורופא המשפחה. לנאשם עבר פלילי בעבירות של סחיטה באיומים, קבלת דבר במרמה, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף בנסיבות מחמירות, איומים, תקיפה סתם, חבלה במזיד לרכב, הפרעת שוטר במילוי תפקידו, היזק לרכוש במזיד, החזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה סתם. הנאשם ריצה בין השנים 2005-2012 כחמש תקופות מאסר של בין כחצי שנה ועד למעלה משנתיים, כאשר השתחרר מתקופת מאסר של 760 ימים רק ביום 24.8.2014. במסגרת גזר הדין בתיק 33143-9-2012 מיום 14.4.13 נגזר על הנאשם בין היתר מע"ת בן 10 חודשים למשך 3 שנים ובתנאי שלא יעבור עבירות של סחיטה באיומים לפי סעיפים 428,418,420 ו-415 לחוק העונשין.

16. לזכות הנאשם יש להביא בחשבון את הודאתו בשלב מוקדם של ההליך וחסכון זמן שיפוטי ואת חרטתו הכנה. באשר להליך השיקומי, בהעדר תסקיר לא ניתן להעריך את יכולתו של הנאשם לעבור הליך שיקומי או טיפולי ובכל מקרה ככל הנראה מדובר בהליך ארוך שיבוצע במסגרת מאסרו. כפי שעלה,

הנאשם עבר הליך גמילה בעבר, אך שב להשתמש בסמים עם שחרורו. גם אם אקבל את טענות הסניגור באשר לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, הרי שלא ניתן להתעלם מכך שההליך הנוכחי מהווה חוליה נוספת בשרשרת עבירותיו. הנאשם הורשע כאמור לעיל בעבירות רבות בפרקי זמן צפופים וריצה תקופות מאסר ממושכות בגין. סמוך למועד שחרורו, חזר לסורו וביצע עבירות נוספות, דבר המעיד על מסוכנותו. גם הליך גמילה בו השתתף, לא מנע ממנו לשוב לסורו עם מועד שחרורו.

17. סעיף 40 ט לחוק עניינו נסיבות הקשורות בביצוע העבירה. כאמור לעיל, מעשי הנאשם חמורים, הנאשם יכול היה להבין את הפסול במעשיו ולהימנע מהם. יוזכר, כי מדובר במעשיו חוזרים ונשנים ואין המדובר על מעידה חד פעמית. בנוסף, העבירות בוצעו כלפי בני משפחתו והרופא המטפל בו ואין ספק כי הנאשם ניצל לרעה את יחסיו עימם ובעיקר את אימו כקורבן נגיש וניתן להשפעה בקלות נוכח קירבתם. בנוסף, הנזק שנגרם לבני המשפחה כנפגעי עבירה הינו חמור הן לנוכח הפגיעה המתמשכת והן לנוכח הקירבה לנאשם. במקרה דנן מדובר במספר אירועים אשר בוצעו בזמנים שונים וכלפי גורמים שונים. לאור הדמיון בין האירועים כלפי בני המשפחה יש להחשיבם כאירוע אחד והאירוע כלפי הרופא כאירוע נפרד. המקרה מצדיק הטלת עונש אחד כאמור בסעיף 40 יג(ב) לחוק. לאור האמור, במקרה שבפני המתחם בגין העבירות שבוצעו כלפי בני משפחתו הוא 18-36 חודשי מאסר ומתחם הענישה ביחס לעבירה שבוצעה כלפי רופא המשפחה הוא בין 3 ל- 7 חודשי מאסר. בנוסף, יש להשית על הנאשם את עונש המאסר על תנאי בן 10 חודשים שניתן במסגרת ת"פ 33143-09-12 ביום 14.4.13 בבית המשפט המחוזי בחיפה.

18. לאור כל האמור אני מטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

(1) 30 חודשי מאסר בפועל בגין העבירות שבוצעו כלפי בני משפחתו. בנוסף, 4 חודשי מאסר בפועל בגין העבירה שבוצעה כלפי רופא המשפחה ובסך הכל 34 חודשי מאסר בפועל.

(2) 12 חודשי מאסר על תנאי, בתנאי שהנאשם לא יעבור משך 3 שנים על אחת העבירות בהן הורשע או עבירה אחרת מסוג פשע.

(3) אני מפעיל את המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 33143-09-12 ביום 14.4.13 בבית המשפט המחוזי בחיפה. היות ולא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות את הפעלת המאסר באופן חופף, עונש המאסר יוטל מחציתו במצטבר ומחציתו בחופף לעונש שהוטל במסגרת גזר הדין.

(4) מתקופת המאסר יש לנכות את ימי המעצר מיום 2.7.15.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה טבת תשע"ו, 06 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.